

Sygn. akt IX Ka 1186/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki

Protokolant: starszy protokolant sądowy Anna Wołowiec - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Lecha Ozierowa

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 roku

sprawy **Z. D.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 12 czerwca 2014 roku sygn. akt II K 156/14

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego Z. D. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Z. D. oskarżony był o to , że :

w dniu 4 kwietnia 2014 r. w G. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki S. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości,

tj. przestępstwo z art. 178a § 1 kk .

Sąd Rejonowy w Sandomierzu wyrokiem z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie II K 156/14 orzekł co następuje :

I. oskarżonego Z. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu a stanowiącego występki z art. 178a§ 1 kk i za to na podstawie art. 178a§ 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę 60 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 złotych ;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył okres zatrzymania dokumentu prawa jazdy od dnia 4.04.2014 r.;

IV . zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 210 złotych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońcę oskarżonego w całości na jego korzyść . Na podstawie art. 438 pkt 2 i 4 kpk obrońca zarzucił temu wyrokowi :

a) obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 167 kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk, mogącą mieć wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia, polegającą na braku przeprowadzenia przez Przewodniczącego z urzędu wszystkich koniecznych dowodów, w szczególności przesłuchania w charakterze świadka pracodawcy oskarżonego oraz osoby, z którą kontaktował się oskarżony w celu zawiezienia go do domu rodzinnego na skutek wezwania matki oraz braku zwrócenia się przez Sąd do operatora sieci komórkowej , w której zarejestrowany ma swój telefon oskarżony czy przed zdarzeniem prowadził rozmowę z matką, co było niezbędne dla wyjaśnienia kluczowych kwestii, przede wszystkim okoliczności, które zmusiły oskarżonego do prowadzenia pojazdu w mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a które mogły zadecydować o wymiarze kary dla oskarżonego przez Sąd I instancji, co skutkowało brakiem wyjaśnienia tych kwestii mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy,

b) obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 424 § 1 i 2 kpk polegającą na braku należytego i wyczerpującego uzasadnienia wydanego w sprawie wyroku, także w zakresie przesłanek wymiaru kary i okoliczności stanowiących dla Sądu I instancji podstawę do orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2 , przy jednoczesnym braku odniesienia się do okoliczności łagodzących zachodzących po stronie sprawcy i przyczyn ich nieuwzględnienia, co w konsekwencji czyni niemożliwym ustalenie przesłanek, jakimi się kierował Sąd I instancji prezentując powyższe stanowisko , również co do kary i merytoryczne ustosunkowanie się do treści wydanego w sprawie orzeczenia przez postawienie temu wyrokowi zarzutów apelacyjnych, a w dalszej perspektywie wyklucza przeprowadzenie kontroli instancyjnej ,

c) z daleko idącej ostrożności procesowej , w sytuacji gdyby Sąd nie podzielił zarzutu obrazę przepisów postępowania wskazanych powyżej w lit. a i b zarzucił jednocześnie rażąca niewspółmierność kary - środka karnego wymierzonego oskarżonemu - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat - w stosunku do jego winy oraz stopnia społecznej szkodliwości, a także w relacji do celów, jakie kara ta winna spełniać w zakresie prewencji szczególnej i społecznej oddziaływania, przejawiającą się w wymierzeniu oskarżonemu zbyt długiego okresu trwania orzeczonego środka karnego, w stopniu nie dającym się zaakceptować i uzasadnić ani warunkami osobistymi i rodzinnymi oskarżonego , w tym koniecznością należytego sprawowania opieki nad matką, ani charakterem sprawy, ani stopniem społecznej szkodliwości czynu, zwłaszcza przy uwzględnieniu kontekstu sytuacyjnego przestępstwa jakiego dopuścił się oskarżony, przy jego dotychczasowej niekaralności, a także zachowania się oskarżonego bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego Z. D. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku bądź też na okres 2 lat z wyłączeniem uprawnienia -do prowadzenia pojazdów ciężarowych i ciężarowych wraz z przyczepką - powyżej 3,5 t.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie . Odnosząc się do podniesionych w niej zarzutów na wstępie należy stwierdzić , że bezzasadny jest zarzut obrazę przepisów postępowania. Sąd I instancji nie miał potrzeby przeprowadzenia z urzędu dowodu z zeznań pracodawcy oskarżonego , ani też osoby, z którą miał rozmawiać o zawiezieniu go do domu oraz ustalania czy oskarżony przed zdarzeniem rozmawiał telefonicznie z matką. Trzeba podnieść, że oskarżony znajdował się w takim stanie upojenia alkoholowego, który w ogóle wykluczał prowadzenie pojazdu mechanicznego . Jeśli chciał zaopiekować się matką, to mając świadomość stanu w jakim się znajdował, powinien podjąć inne działania w celu zapewnienia tej opieki. Stanowisko Sądu w tej kwestii należy więc uznać za słuszne . Z protokołu rozprawy głównej (k. 51-52) wynika ponadto, że obrońca oskarżonego i on sam brali udział w rozprawie , a więc nic nie stało na przeszkodzie, aby wnioskować o przeprowadzenie takich dowodów. Oczywiście decyzja w tym przedmiocie należałaby do Sądu, ale oskarżony miałby otwartą możliwość przeprowadzenia takich dowodów, a także mógłby kwestionować ewentualną decyzję odmowną. Nie jest również słuszny zarzut obrazę art.

424 § 1 i 2 kpk . Istotnie Sąd dość ogólnikowo wskazał w uzasadnieniu wyroku dlaczego orzekł środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, niemniej jednak wskazał, iż zakaz w takim rozmiarze będzie dla oskarżonego dostatecznie dotkliwy i spełni swą rolę wychowawczą, a przede wszystkim zapobiegawczą, podkreślił ponadto bardzo wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego . Wskazał także, iż brak jest szczególnych okoliczności uzasadniających orzeczenie tego zakazu na niższy okres . Wprawdzie dość ogólnikowo , ale wyjaśnił jednak dlaczego orzekł środek taki środek . Nie ma więc podstaw do uwzględnienia tego zarzutu.

Odnosząc się natomiast do zarzutu rażącej niewspółmierności kary w zakresie dotyczącym orzeczenia środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, należy stwierdzić, iż zarzut ten jest oczywiście bezzasadny . Oskarżony znajdował się w stanie upojenia alkoholowego , stwierdzono bowiem u niego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu aż 1,18 mg/l i 1,15 mg/l wydychanego powietrza. Stan nietrzeźwości oskarżonego uniemożliwiał więc jakiegokolwiek prowadzenie pojazdu mechanicznego . Mimo tego oskarżony podjął takie ryzyko . Stopień zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym był więc bardzo duży . Oskarżony mógł swoim nieodpowiedzialnym działaniem spowodować poważne skutki. Wykonuje on zawód kierowcy, a więc tym bardziej powinien przestrzegać obowiązujących zasad ruchu drogowego . Dobra opinia o oskarżonym nie może bardziej wpłynąć na wymiar orzeczonej wobec niego kary . Trzeba dodać , iż Sąd orzekł ten środek w dolnych granicach przewidzianych przez ustawę . Postawa oskarżonego nie może być akceptowana i nie może on liczyć na orzeczenie tego zakazu w niższym wymiarze lub z wyłączeniem uprawnień do prowadzenia pojazdów ciężarowych . Oznaczałoby to bowiem swoistą akceptację tego rodzaju zachowań . Orzeczenie tego środka karnego z pewnością będzie dla niego dotkliwe , ale oskarżony musi się przekonać , iż naruszenie przepisów prawa nie popłaca. Przeciwno złagodzeniu wymiaru tego środka karnego lub orzeczeniu go w proponowany przez apelującego sposób przemawiają także względy prewencyjne . Społeczeństwo musi bowiem wiedzieć , że takie zachowania jak zachowanie oskarżonego spotkają się z należyłą represją karną.

Apelacja obrońcy oskarżonego z tych powodów jest bezzasadna. Mając to na względzie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk , art. 456 kpk). O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze (opłata - 120 zł , wydatki - 20 zł) orzeczono na podstawie art. 627 kpk , art. 634 kpk .